

Martin, B. EJ

**Uuden
maalaisten wärshjä
matkalla.**

Piirsi ja kustansi B. E. M.

Ei Helsingin

Tampereella,
Kirjapaino Suomi Vostryckeri 1909.

1909

Tampereen
kaupunginkirjasto

3533 Adel

50:-

Nuden maalaisten wärshjä matkalla.

Säwel: Silloin sun katsahdin.

N:o 1.

Karitja on tapettu
Alusta mailman
Yksinään sotkuvi
Jän wiinakuurnan.

Testamentin valwoi,
Hän minulle itse.
Ristillä eeštäni
Maksoi mun welfani.

Mulle on autuus.
Lähjakki tuotu,
Ehtoollisepöydässä,
Elämän leipäni.

Mun oikea iloni,
 Ja virwoitus juoman.
 Pimeessä laaksoissa,
 Murheiden alhossa.

Sulatti rintani,
 Kirkasti uskoni.
 Sydämmen lämpesi,
 Rakkauks leimus.

Rauwanpa kaipasin,
 Ystävän tapasin,
 Rauhan ja lewon,
 Sydämmeen iuodatti.

Ystävä mulla on,
 Rakkahin parhain.
 Väsynyt sieluni,
 Lewon on löytänyt jo.

Sit' pyhä ja puhtas,
 On mortjan kirkas.
 Aurinko kuulin,
 Siitä jo ujoilee.

Sydämnen lewoissa,
 Ylkäni helmassa.
 Kanssani sulkee,
 Syliinsä sulkee.

Hänen on rauhani,
 Jäänen leponi.
 On oma sulhoni,
 Rauniimpi kaikista.

Kuninkaan sukuun,
 Korotti minunkin.
 Kokonaan fullassä,
 Briljantti kiwissä.

Woi rakas ylkäni,
Kruunasit minunkin.
Perintös minulle,
Weljeksi sinulle.

Niin ihanas olos,
On morsian kaunis,
Rokonaan kullaessa,
Purppura puwussa.

Elämän leipää,
Aina waan syödään,
Ja Jumalan Pojan,
Häitä jaan viettää.

Juopukaat armaani,
Sano mun ylkäni,
Elämän lähteessä,
Wettä on kylläksi.

Se on mun toiwoni,
 Päästää waan kotiini.
 Tulos on ylkäni,
 Palkka on myötänä.

Sit' uskoni loppui,
 Toiwoni katoo,
 Ylkäni rakkaus,
 Jääti jatkuipi.

Hauska on kultea,
 Ylkä on myötäni.
 Hääröytää walmisi,
 Vihollisten kohdalla.

Hääwirsi sitten,
 Jylkasten uusi,
 Ei sitä osannut,
 Waan waiwasta menneet.

Sitten mä laulutkin,
 Parhaimmat taidän.
 Säweleet uudemmat,
 Karitsalle lauselen.

Jumalan funniaa,
 Sielun on täynnä.
 Valkeat maattehet,
 Parahimmat ylläni.

Niihin mä täällä,
 Pujettuna olenkin.
 Kalliuissa liinaissä,
 Täällä jo fuljenkin.

Kirjat on mulla,
 Puhtaat ja uudet.
 Ei niitä enää,
 Wiholliset muuta.

Rasteessa tulinkin,
Uudeksi luotihin.
Syntynt uudeksi,
Lapsetti Jumalan.

Iloita saawatkin,
Kristuksen lampahat,
Heillä on nimensä,
Elämän kirjassa-ain.

N:o 2.

Säwel: Iloisella mielin.

Kaanaan kiehel', iloisella miehel',
Jesuksen voitost weisailen.
Saatanan woitti, autuuden tuotti,
Uskoni Hän on wahwistanut.
Siis on lauluni loppumatoin,

Hän alkuni on ijanlaikkinen.
Autuus jo loistaa, murheet hän
poistaa,
Voitto on hällä laikista jo.

Kaanaata kohden purjeent johtaa,
Zionin kuningas perämiess on.
Myrskyt ja tuulet, tyhnytivät hältä,
Satamaan thyneen, Iaiwan hän wie.
Siellä ei enää aallotkaan pauhaa,
Niitä ei siellä nähdäkkän jaa.
Purjeet ne siellä alas lyödään,
Jesuksen kanssa rauha on ain.

Ruulkaat jo pyhäät, riemuani,
 Pääsön on luotni Jeesuksen.
 Karitsan kanssa, saan sitten laulaa,
 Jeesuksen uutta laulua.

Elämän virralla fieluni juottaa,
 Taiwahan manna, ruoka on mulla.
 Janoviat kutsuu, lähteelle juomaan,
 Janoviat rawintoo saavatkin siellä.
 Riemua heillä fielu on täynnä,
 Jeesuksen kanssa hää-ilo festää.
 Elämän puusta imewät mettä.

Kiittääät Isää, rawintoo lisää,
 Murheen fielsi meiltä pois.
 Linnutkin laulain kiittääät parhain,
 Murheita heillä ei ollenkaan oo.
 Pitäiskös sitten, turhuutta surra,
 Meille Luuja, rawinnon tuo.

Kylläpää kelpaa syödä ja juoda,
Luoja on itse valmistannut.

Niin rikas mun Jeesän, aina Hän
lisää,

Hinkalot täynnä on rawintoa.

Tieto ja toimi, ymmärrys oikea,
Raikki mä hältä lahjaksi saan.

Wiisaus, woima, hältä on tullut,
Lahjaksi antoi minullekin.

Wihollisten kohdalle valmisti pöydän,
Siunatun osan minäkin sain.

